

De juiste term voor een werkzoekende...

'Mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt,' dat jargon was ons al heel lang een doorn in het oog. Een tijdje geleden gingen we op zoek naar een andere term en riepen de hulp in van iedereen die daar een bijdrage aan wilde leveren.

Dat leverde een bloemrijke collectie op: ongekend talent, kansenburgers, onderschat potentieel, mensen met meerwaarde, ongezien talent enzovoorts enzovoorts. Achter al die woorden schuilen evenzovele redenen waarom mensen lastiger aan werk komen. Soms is het de leeftijd, een eventuele beperking, een belast verleden, een onbekende achtergrond, kortom een bont palet aan redenen die vaak als uitsluitingscriterium gebruikt worden.

Tegelijkertijd is de arbeidsmarkt volop in beweging en is krapte het meest gebruikte bijvoeglijk naamwoord. Dat gegeven inspireerde ons om te veronderstellen dat als je op dit moment een baan zoekt en deze niet snel weet te verwerven, je kennelijk om andere redenen geen toegang krijgt. Ergo, elke werkzoekende heeft dat gemeenschappelijk. De gemene deler is dat iemand wil werken, maar het lastig heeft om een baan te vinden. Het ouderwetse woord 'werkzoekende' past dan het beste op de lading. Het verwijst dan meer naar de onwilligheid van de 'afnemer' dan die van de 'aanbieder.' En dat was nu net zo fout van de oude term 'afstand tot.' Die suggereerde dat het probleem bij de werkzoekende lag.

Werkzoekende is dus het woord geworden.

Zoals de rijdende rechter afsluit: dat is onze uitspraak en daar zult u het mee moeten doen.